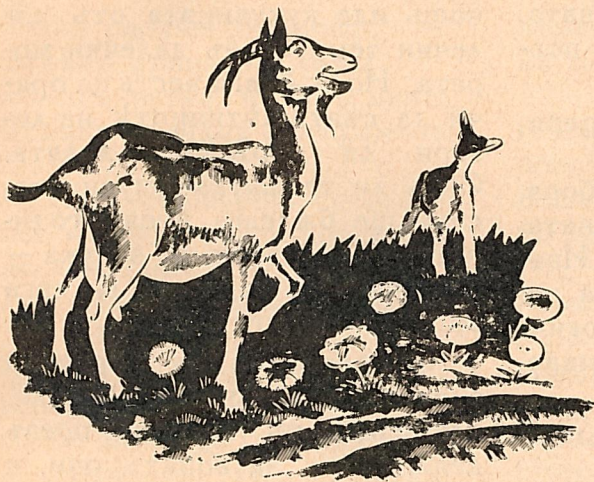

щото другъ пжтъ по-зле ще те накажа!

Царьтъ на брѣмбаритѣ си отлетѣлъ надолу къмъ полето. А козлето се върнало съ плачъ при майка си.

— Защо плачешъ? — попитала го майка му.

— Защото ме надвиха.

— Кой те надви?

— Единъ царь.

— Царь ли?

— Царь ами, нѣма да е брѣмбарь. Мене кой да е не може ме надви.

— Едъръ ли бѣше царьтъ?

— По-дребенъ отъ рогчето ми.

— Е, какъ те надви такъвъ дребенъ царь?

— Надви ме, защото умътъ му е едъръ.

— Че ти нѣмашъ ли рога?

— Ехъ, родила си ме съ рога, но съмъ слабицкъ въ ума, та не зная кога да бода и кжде да бода. Затова ме надвиха!

Димитъръ Шишмановъ

БЛАГОВЕЦЪ

Срещу Благовецъ цѣлъ день се шурахме изъ гората. Върнахме се укичени съ кукурякъ. Щомъ влѣзохме въ двора, посрещна ни баба, размаха ржце и закрѣска:

— Това ли ми носите? Скоро вѣнъ отъ двора! Донася ли се тоя день кукурякъ въ кѣщи? Видятъ ли го кокошкитѣ, нѣма да легнатъ да мжтятъ!

Излѣзохме на пжтя. Разкжсахме вѣнциитѣ отъ кукурякъ и ги хвърлихме.

Като влѣзохме въ двора, баба ни накара да сбираме сжчки край плета. А тя заедно съ снахитѣ метѣше двора.

Следъ малко притрака кола. Скрѣзна вратника. Вуйчо Лило и вуйчо Иванъ си идѣха отъ оранъ. Тѣ разпрегнаха колитѣ,